

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 10. stavak 1. Direktive Vijeća 2003/109/EZ ⁽¹⁾ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravkom, u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), kao i u konkretnom slučaju s člancima 7. i 24. Povelje, tumačiti na način da se njime od tijela države članice koje je donijelo odluku kojom se zbog razlogâ nacionalne sigurnosti i/ili javnog reda ili javne sigurnosti nalaže ukidanje prethodno izdane dozvole dugotrajnog boravka i od specijaliziranog tijela koje je utvrdilo povjerljivost zahtijeva da osiguraju da zainteresiranoj osobi, državljaninu treće zemlje, i njezinu pravnom zastupniku u svakom slučaju bude zajamčeno pravo na pristup barem biti povjerljivih ili klasificiranih informacija i podataka na kojima počiva odluka koja se temelji na navedenom razlogu te na uporabu tih informacija ili podataka u postupku povezanom s odlukom, u slučaju da nadležno tijelo smatra bi takva obavijest bila protivna razlozima nacionalne sigurnosti?
2. U slučaju potvrdnog odgovora, što se točno podrazumijeva pod „biti” povjerljivih razloga na kojima se temelji takva odluka s obzirom na članke 41. i 47. Povelje?
3. Treba li članak 10. stavak 1. Direktive 2003/109, u vezi s člankom 47. Povelje, tumačiti na način da sud države članice, koji odlučuje o zakonitosti mišljenja specijaliziranog tijela, utemeljenog na razlogu koji se odnosi na povjerljive ili klasificirane informacije, i meritorne odluke u vezi sa strancima koja se temelji na navedenom mišljenju, mora imati ovlast za ispitivanje zakonitosti povjerljivosti (njezine nužnosti i proporcionalnosti), kao i za to da, u slučaju da smatra da se povjerljivost protivi zakonu, vlastitom odlukom naloži da zainteresirana osoba i njezin pravni zastupnik mogu dobiti uvid u sve informacije na kojima se temelje mišljenje i odluka upravnih tijela i da ih mogu upotrebljavati ili, u slučaju da pak smatra da je povjerljivost u skladu sa zakonom, da zainteresirana osoba može dobiti uvid barem u bit povjerljivih informacija u postupku u vezi sa strancima koji se odnosi na nju te da ih može upotrebljavati?
4. Treba li članak 9. stavak 3. i članak 10. stavak 1. Direktive 2003/109, u vezi s člancima 7., 24., člankom 51. stavkom 1. i člankom 52. stavkom 1. Povelje, tumačiti na način da im se protivi propis države članice u skladu s kojim se odluka koja se odnosi na strance kojom se nalaže ukidanje prethodno izdane dozvole dugotrajnog boravka sastoji od neobrazložene odluke:
  - i. koja se isključivo temelji na automatskom upućivanju na obvezujuće i obvezno mišljenje specijaliziranog tijela, koje je također neobrazloženo, i kojim se utvrđuje da postoji prijetnja za nacionalnu sigurnost, javnu sigurnost ili javni red ili da su oni povrijeđeni; i
  - ii. koja je stoga donesena bez temeljitog ispitivanja postojanja razlogâ nacionalne sigurnosti, javne sigurnosti ili javnog reda u konkretnom slučaju i bez uzimanja u obzir pojedinačnih okolnosti ili zahtjevâ nužnosti i proporcionalnosti?

⁽¹⁾ SL 2004., L 16, str. 44.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. lipnja 2022. uputio Oberlandesgericht Wien (Austrija) –
VK/N1 Interactive Ltd.**

(Predmet C-429/22)

(2022/C 451/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Wien

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VK

Tuženik: N1 Interactive Ltd.

Prethodno pitanje

Treba li članak 6. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 593/2008⁽¹⁾ o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Uredba Rim I) tumačiti na način da se pravo države u kojoj potrošač ima uobičajeno boravište ne primjenjuje ako je za tužitelja povoljnije pravo mjerodavno prema članku 4. Uredbe Rim I, čiju primjenu tužitelj zahtijeva i koje bi se primjenjivalo kada tužitelj ne bi imao status potrošača?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) (SL 2008., L 177, str. 6.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 109. i ispravci SL 2015., L 66, str. 22. i SL 2019., L 149, str. 85.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. kolovoza 2022. uputio Szegedi Törvényszék (Mađarska) – PQ/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság i Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter

(Predmet C-528/22)

(2022/C 451/12)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Szegedi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PQ

Tuženici: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter

Prethodna pitanja

- (a) Treba li članak 20. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (u daljnjem tekstu: UFEU), u vezi s člancima 7. i 24. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), tumačiti na način da mu se protivi praksa države članice koja se sastoji u donošenju odluke kojom se nalaže ukidanje prethodno izdane dozvole boravka državljaninu treće zemlje ili kojom se odbija njegov zahtjev za produljenje prava boravka (u ovom predmetu, njegov zahtjev za izdavanje nacionalne dozvole stalnog boravka), čiji su maloljetno dijete i nevjenčani partner državljani države članice Unije i žive u njoj, a da prethodno nije ispitano može li se član obitelj na kojeg se to odnosi, koji je državljanin treće zemlje, pozvati na izvedeno pravo boravka na temelju članka 20. UFEU-a?

(b) Treba li članak 20. UFEU-a, u vezi s člancima 7., 24., člankom 51. stavkom 1. i člankom 52. stavkom 1. Povelje, tumačiti na način da, ako je primjenjivo izvedeno pravo boravka na temelju članka 20. UFEU-a, učinak prava Unije jest da nacionalna upravna tijela i sudovi također moraju primijeniti pravo Unije kad donose odluku koja se odnosi na strance o zahtjevu za produljenje prava boravka (u ovom predmetu, zahtjev za izdavanje nacionalne dozvole stalnog boravka) te kad primjenjuju razloge nacionalne sigurnosti, javnog reda ili javne sigurnosti na kojima se temelji navedena odluka, kao i, u slučaju da se dokaže da ti razlozi postoje, kad ispituju nužnost i proporcionalnost kojima se opravdava ograničenje prava boravka?
- Treba li članak 20. UFEU-a, u vezi s člankom 47. Povelje, kao i u konkretnom slučaju s člancima 7. i 24. Povelje, tumačiti na način da se njime od tijela države članice koje je donijelo odluku kojom se zbog razlogâ nacionalne sigurnosti i/ili javnog reda ili javne sigurnosti nalaže ukidanje prethodno izdane dozvole dugotrajnog boravka ili se odlučuje o zahtjevu za produljenje prava boravka, i od specijaliziranog tijela koje je utvrdilo povjerljivost zahtijeva da osiguraju da zainteresiranoj osobi, državljaninu treće zemlje, i njezinu pravnom zastupniku u svakom slučaju bude zajamčeno pravo na pristup barem biti povjerljivih ili klasificiranih informacija i podataka na kojima počiva odluka koja se temelji na navedenom razlogu te na uporabu tih informacija ili podataka u postupku povezanom s odlukom, u slučaju da nadležno tijelo smatra bi takva obavijest bila protivna razlozima nacionalne sigurnosti?